

Dorință

Frig, soare... umbra mă înconjoară,
buze dulci se topesc pe pieptul meu.
Atingeri leneșe deschid golul meu lăuntric,
și în miezul etern, tu ești mereu prezentă.

Degetele se joacă printre firele tale rebele,
o urmă tăcută rămâne din trecut fără cuvinte.
Șoaptele de amor dansează în murmurul nopții,
împletind dorință și tăcere într-un singur răsuflu.

Golul gri

Plouă încet, ploua pe geamul fumuriu,
Plânge sufletul pe străzile din cartier.
Un râset de copil se aude în depărtare,
Iar golul din mine e pustiu— e gri.

Din cerul alb se văd umbre din rai,
Lumina din care înger de gheață
Își fac loc să vină, în golul blestemat
Pe tărâmul fără milă plouat.

Raiul ruinat de atâta vânt,
Plouă cu lacrimi de gheață,
O umbră de copil se vede palidă,
Lăsând gri poleit în suflet.

Poem pierdut

În grădina timpului înfloresc ceasurile,
Sezoanele dansează în ritmul tic-tac-ului,
Fiecare secundă e un petal care se desprinde, cu ușurință,
Și vântul adună amintirile în sacul său vechi și tăcut.

Sub luna plină, gândurile se leagănă în mare,
Stelele sunt scânteii de dorințe nerostite,
Noaptea ascunde secretele tăcerii în valuri,
Iar inima navighează în ape întunecate și confuze.

În zori, speranțele se reînnoiesc, ca frunzele,
Soarele topește fricile, în raze de aur pur,
Fiecare zi este un început, un cântec de-al meu,
Și suntem pictori, pe pânza vieții, visând neîncetat cu culori vii.